

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4Er/250/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616203055
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3616203055.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v exekučnej veci oprávnenej maloletej R. E., X.. X.X.XXXX, trvale bytom J., Č. Y. L., E. XXX/X, zastúpenej matkou F. E., X.. XX.X.XXXX, trvale bytom J.X., Č. Y. L., E. XXX/X, ako zákonnou zástupkyňou, proti povinnému L. X., X.. X.X.XXXX, trvale bytom R., o vymoženie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu zastavuje.

II. Povinný je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Matejovovi, so sídlom Partizánske, Štúrova 326/2, náhradu trov exekúcie vo výške 213,65 € do 3 dní od doručenia tohto uznesenia.

III. Oprávnenej náhradu trov exekúcie nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa prostredníctvom zákonnej zástupkyne návrhom na vykonanie exekúcie spísaným 6.7.2016 na exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Matejovova domáha proti povinnému vykonania exekúcie za účelom vymoženia zameškaného výživného za obdobie od 1.1.2015 do 30.6.2016 v sume 720 €, bežného výživného v sume 85 € mesačne od 1.7.2016 a trov exekučného konania, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 4P/57/2014-31 z 2.7.2015, právoplatný a vykonateľný 22.8.2015. Súd poveril vykonaním exekúcie 18.7.2016 súdneho exekútora JUDr. Jozefa Matejovova.

2. Oprávnená prostredníctvom zákonnej zástupkyne doručila 18.7.2017 poverenému súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku. Súdny exekútor tento návrh postúpil súdu 7.8.2017 a zároveň uviedol, že ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie bola v exekučnom konaní vymožená suma 2 027,60 €, z ktorej pre oprávnenú suma 1 932,60 € a pre súdneho exekútora suma 95 €. Súdny exekútor si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 221 €. Dňa 3.10.2018 súdny exekútor na výzvu súdu, aby uviedol, aká suma pohľadávky bola presne vymožená v exekučnom konaní a akú sumu si v priebehu exekúcie započítal na trovy exekúcie, odpovedal, že vymožená bola suma 2 027,60 €, z ktorej pre oprávnenú suma 1 932,60 € a pre súdneho exekútora suma 95 €. Odmenu vyčíslil na sumu 304 € a náhradu hotových výdavkov na sumu 4,65 €. Po odpočítaní sumy 95 € si tak uplatnil trovy exekúcie v sume 213,65 € (308,65 € - 95 €).

3. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP" alebo "Exekučný poriadok") v znení neskorších predpisov ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

4. Podľa § 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. c/ EP v znení účinnom do 31.3.2017 exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

6. Dispozičná zásada, ktorou je ovládané exekučné konanie, sa prejavuje aj v spôsobe jeho skončenia. Ak ten, kto podal návrh na nariadenie exekúcie, alebo jeho právny nástupca navrhne jeho zastavenie, musí mu súd vyhovieť a exekúciu zastaviť /R 50/2004/. Oprávnená navrhla zastavenie exekúcie, a preto súd rešpektujúc jej dispozičné oprávnenie exekúciu zastavil.

7. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.3.2017 za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

8. Podľa § 197 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 náklady podľa § 196 uhradza povinný.

9. Podľa § 200 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

10. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

11. Podľa § 203 EP v znení účinnom do 31.3.2017 ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

12. Pri rozhodovaní o výške trov exekúcie súdneho exekútora súd aplikoval vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len "vyhláška").

13. Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

14. Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

15. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

16. Keďže v priebehu exekúcie došlo k vymoženiu časti pohľadávky v sume 2 027,60 €, súd pri rozhodovaní o odmene súdneho exekútora vychádzal z § 16 ods. 2 v spojení s § 5 ods. 1 vyhlášky. Súdnemu exekútorovi by patrila odmena vo výške 311 € (406 € /20 % zo sumy 2 028 €/- 95 € /suma už vymožená na trovy exekúcie/). Rovnako má súdny exekútor nárok na náhradu hotových výdavkov vo výške 4,65 €, keďže tieto boli v spise súdneho exekútora dostatočne preukázané. Spolu by tak súdny exekútor mal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 315,65 €. Keďže ide o návrhové konanie a súd nemôže priznať súdnemu exekútorovi viac, než čoho sa sám domáha, súd mu priznal náhradu trov

exekúcie v ním uplatnenej výške 213,65 € (vyčíslené suma trov exekúcie 308,65 € znížená o sumu 95 €, ktorú si súdny exekútor z vymoženej sumy započítal na trovy exekúcie).

17. O nároku na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora (okrem tých, ktoré súdnemu exekútorovi vznikli a boli uspokojené v priebehu exekúcie) súd rozhodol tak, že s poukazom na ustanovenie § 197 ods. 1 EP k náhrade trov exekúcie zaviazal povinného. Podľa ustanovenia § 197 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 trovy exekúcie v zásade vždy hradí povinný. Výnimkou je len niektorý z prípadov stanovených v § 203 EP, a to, že k zastaveniu exekúcie dôjde zavinením oprávneného, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie alebo že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. V posudzovanej exekučnej veci však nedošlo ani k jednému z uvedených prípadov. K zastaveniu exekúcie nedošlo z dôvodu nemajetnosti povinného ani z dôvodu, že by na povinného bol vyhlásený konkurz. Zároveň nie je možné skonštatovať, že by oprávnená zaviniła zastavenie exekúcie. Oprávnená síce formálne iniciovala zastavenie exekúcie, ale zrejme len ako reakciu na to, že povinný začal výživne vplyvom exekúcie platiť. Preto by bolo neprimerane tvrdé, ak by súd zaviazal na náhradu trov exekúcie oprávnenú, keď iba formálne podala návrh na zastavenie exekúcie.

18. Exekučný poriadok v znení účinnom do 31.3.2017 obsahuje komplexnú úpravu náhrady trov exekúcie všetkých účastníkov konania. Trovy exekúcie tak predstavujú osobitný inštitút, upravený Exekučným poriadkom, odlišný od trov konania, nakoľko majú vlastnú definíciu v Exekučnom poriadku (§ 200 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017), vlastnú úpravu nárokov jednotlivých účastníkov vo vzťahu k trovám exekúcie (§ 200 ods. 1 druhá a tretia veta Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017), osobitný spôsob ich uplatňovania (pokiaľ nedôjde k zastaveniu exekúcie, o trovách exekúcie sa ani nerozhoduje, súdny exekútor ich vymôže ako súčasť exekučného nároku - § 200 ods. 6 Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017) a tiež osobitný spôsob rozhodovania v prípadoch, keď sa o nich rozhoduje (rozhoduje sa o tom, kto a v akej výške trovy exekúcie platí - § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017). O náhrade trov exekúcie oprávnenej a povinného preto súd rozhodol tak, že oprávnenej náhradu trov exekúcie nepriznal. Oprávnená návrhom na zastavenie exekúcie z procesného hľadiska zaviniła zastavenie exekúcie, avšak k podaniu návrhu na zastavenie exekúcie oprávnenou došlo zrejme len pod vplyvom správania sa povinného v priebehu exekúcie, ktorý začal výživne platiť. Z uvedeného dôvodu by mal byť povinný zaviazaný povinnosťou nahradiť trovy exekúcie oprávnenej. Oprávnená však náhradu žiadnych ďalších trov exekúcie, okrem tých, čo boli v priebehu exekúcie uspokojené, nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 58 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017 čo sa týka výroku I., resp. § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 v spojení s § 355 ods. 2 CSP čo sa týka výroku II. a III.).

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.